ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การรับรู้ความรุนแรงของการเจ็บป่วย การสนับสนุนทางสังคม และ ความผาสุกทางจิตวิญญาณในผู้ป่วยมะเร็งเต้านม

ชื่อผู้เขียน

นางสาวธนิญา น้อยเปียง

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

นันทชัยพันธ์	ประธานกรรมการ
จันทร์มหเสถียร	กรรมการ
ปัญญา	กรรมการ
วงศ์หงษ์กุล	กรรมการ
พิเชียรเสถียร	กรรมการ
	จันทร์มหเสถียร ปัญญา วงศ์หงษ์กุล

บทคัดย่อ

มะเร็งเด้านมเป็นโรคที่คุกคามต่อชีวิตผู้ป่วย ความผาสุกทางจิตวิญญาณเป็นองค์ประกอบ ที่สำคัญของคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย การวิจัยเชิงพรรณนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความรุนแรงของการเจ็บป่วย การสนับสนุนทางสังคม และความ ผาสุกทางจิตวิญญาณ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง จากผู้ป่วยมะเร็งเต้านมที่มารับการตรวจรักษาที่ คลินิกศัลยกรรมทั่วไป แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จำนวน 120 ราย เครื่องมือที่ใช้ ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบวัดการรับรู้ความรุนแรงของการเจ็บป่วย แบบวัดการสนับสนุน ทางสังคม (PRQ 85-Part II) และแบบวัดความผาสุกทางจิตวิญญาณ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 52.50 และร้อยละ 47.50 มีคะแนนความผาสุกทาง จิตวิญญาณอยู่ในระดับปานกลาง และระดับสูงตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างจำนวนครึ่งหนึ่งมีคะแนนการรับรู้ ความรุนแรงของการเจ็บป่วยอยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 48.33 มีคะแนนการรับรู้ความรุนแรงของ การเจ็บป่วยอยู่ในระดับต่ำ การรับรู้ความรุนแรงของการเจ็บป่วยมีความสัมพันธ์ทางลบกับความผาสุก ทางจิตวิญญาณของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = -.301, p = .000) และการสนับสนุนทาง สังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผาสุกทางจิตวิญญาณของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (r = .480, p = .000) ทั้งนี้การรับรู้ความรุนแรงของการเจ็บป่วยและการสนับสนุนทางสังคมสามารถร่วมกัน ทำนายความผาสุกทางจิตวิญญาณของกลุ่มตัวอย่าง ได้ร้อยละ 26.2 (p = .000)

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการพยาบาลในการเสริมสร้าง คุณภาพการคูแลผู้ป่วยมะเร็งเต้านม โดยเฉพาะการส่งเสริมให้เกิดความผาสุกทางจิตวิญญาณ และนำไปใช้ เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยต่อไป Thesis Title

Perceived Severity of Illness Social Support and Spiritual

Well-Being Among Breast Cancer Patients

Author

Miss Thaniya Noipiang

M.N.S.

Medical and Surgical Nursing

Examining Committee

Lecturer Dr. Pikul	Nantachaipan	Chairman
Lecturer Sunee	Junmahasathien	Member
Assistant Professor Dr. Paungpayom	Panya	Member
Assistant Professor Dr. Tipaporn	Wonghongkul	Member
Associate Professor Wilawan	Picheansathian	Member

Abstract

Breast cancer is a life-threatening disease. Spiritual well-being is considered as an important aspect of patient's quality of life. This descriptive study aimed to identify the relationships among perceived severity of illness, social support and spiritual well-being. A purposive sample of 120 breast cancer patients was obtained from the Surgical General Clinic at the Out-Patient Department of Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital. Perceived Severity of Illness Scale, the Personal Resource Questionaire (PRQ 85–Part II), and the Spiritual Well–Being Scale were used in data collection. The Pearson product moment coefficient correlation and the stepwise multiple regression were performed to determine the relationships of the study variables.

The results revealed that the study sample, 52.50 percent and 47.50 percent reported moderate and high scores on spiritual well-being respectively. Half of the study sample and 48.33 percent of them reported their moderate and low scores on the perceived severity of illness

respectively. There were statistical significantly negative correlation between perceived severity of illness and spiritual well-being scores (r = -.301, p = .000). It is also found the positive correlation between social support and spiritual well-being scores among the study sample (r = .480, p = .000). The combination of perceived severity of illness and social support accounted for 26.2 percent of the variation in spiritual well-being among the study sample. ($R^2 = .262$, p = .000)

The results of this study could contribute to nursing intervention on improving the quality of life among breast cancer patients, particularly to enhance their spiritual well-being. The implications of the findings for the further research were also recommended.